

eller militær Embedsmand, der er civil flædt, eller paa en Handlende, et heller paa en Mand, som reiser omkring for at male paa Herregaardene, altsaa en Kunstner; er det nu en saadan Arbejder, som skal have Bog i sin Lomme? Hvorledes skal man kjende, om en Person hører til den Slags Folk, som skulle have en saadan Bog i Lommen? Man maa jo fordre Bogen forevist, thi ellers har det ikke Noget at betyde med denne Bog. — Jeg skal altsaa anbefale de forskjellige Sider, der repræsenteres i denne Sal; at gaa ind paa vort Ændringsforslag, der for Indlændinge kun har ringe Gene, for Udlændinge lader Lovforslaget bestaa, som det er, og for Politiet ikke medfører Vanstueligheder, som kunne have nogen stor Betydning.

H. Masmussen: Jeg skal tillade mig paa mine egne og Medforslagsstilleres Vegne at yttre et Par Ord om de Forslag, vi have stillet. Vi staa endnu paa det Standpunkt, hvorpaa vi stode ved Sagens 2den Behandling, og mene, at Loven af 3die Marts 1860 indeholder tilstrækkelig Betryggelse mod Løsgængeri og Beiseri, og som Følge deraf ere vi vedblivende af den Mening, at hele det Parti af Lovforslaget, som handler om Indlændinge, bør gaa ud. Det er naturligvis et Principspørgsmaal, men det er ogsaa et Spørgsmaal, som har en Realitet. Jeg kan meget vel indrømme, at naar der overhovedet skal indføres forandrede Bestemmelser om Indlændinge, er det Forslag, som den sidste ærede Taler er Ordbrøder for, det, som tiltaler mest; men desuagtet finder jeg for mit Bedkommende ikke Grund til at gaa ind derpaa. For saa vidt det er en frivillig Sag for de Omvarende, eller hvad jeg skal kalde dem, at forsyne sig med Arbeidsbog, er det jo en meget uskyldig Ting, og naar Ændringsforslaget ikke havde indeholdt andre Bestemmelser, saa var der ikke Noget at sige der imod. Det vil vistnok blive en Bog, der vil blive meget lidt afbenyttet, og som efter mit Begreb ikke vil kunne hjælpe Noget, medens den paa den anden Side ganske vist i de fleste Tilfælde heller ikke bliver synderlig generende for Noget. Den, der maatte attraa en saadan Legitimation, enten det nu er en Bog eller hvadsomhelst, vil, efter hvad jeg kan forstaa, aldrig være forlegen for at kunne legitimere sig, han vil med den største Lethed af Verden kunne have et Legitimationsdokument i sin Lomme, enten en Attest eller et Studsmaal eller en anden Ting; den, der vil ønske at have en saadan Bog, vil

ogsaa være forsynet med anden Legitimation, og hvad altsaa denne Del af Ændringsforslaget angaar, maa det siges at være ganske uskyldigt. Men Ændringsforslaget indeholder en anden Bestemmelse, som efter min Mening vil være generende, om jeg end skal indrømme ikke i meget høi Grad, ligesom jeg ogsaa mener, at den selv samme Bestemmelse og den selv samme Betryggelse findes i Loven af 3die Marts 1860. Det er for Øvrigt Noget, som jeg ikke gjerne indlader mig ret meget paa lige over for de ærede sagkyndige Medlemmer, og jeg siger ogsaa kun, at efter min Mening har Loven af 3die Marts 1860 den selv samme Betryggelse. Der staa altsaa kun tilbage, at dette er en ny Bestemmelse. I ethvert Fald komme dog de paagældende Personer efter de ærede Medlemmers Forslag mere eller mindre i Berøring med Politiet, og det er det, vi stadig holde paa, at Politiet egentlig ikke gjerne skal besatte sig med Folk, som ikke have forsynet sig. Det er for Øvrigt færd nok, at man stadig ved denne Leilighed paaberaaber sig Jurisdiktionsgrænsen. Jurisdiktionen er en meget snæver Grændse, og det er ogsaa en meget sær Grændse i geografisk Henseende. Det bliver dog en Særhed, at, fordi en Person begiver sig lige udenfor den Jurisdiktion, hvor han ellers har sit Ophold, at han saa paa Grund af saadan en lille Reise skal være udsat for at blive tiltalt af Politiet. Vort Standpunkt er altsaa det, at Loven ikke bør besatte sig med Indlændinge. Det Hovedændringsforslag, som vi have stillet, gaar ud paa, at § 15 skal udgaa af Loven, og i Forbindelse dermed staa egentlig de øvrige Ændringsforslag, som vi have stillet. Ændringsforslaget til § 16 er formodentlig bortfaldet.

Formanden: Maa jeg gjøre den ærede Medlem opmærksom paa, at Ændringsforslaget til § 16 hører ikke til de Paragrafer, der ere under Behandling; i Øvrigt er det ærede Medlems Bemærkning fuldkommen rigtig.

H. Masmussen: Om Forlæbelse, det har jeg ikke lagt Mærke til, men det falder lidt vanskeligt for os, som have betragtet Ændringsforslagene som afhængige af hinanden, at gjøre denne Adskillelse. — Jeg skal ikke udtale mig videre, men jeg skal kun i Genhold til, hvad jeg her har sagt, og til, hvad der er blevet sagt ved 2den Behandling, anbefale at stemme for vort Ændringsforslag til § 15.